

38 000 nya heltidsjobb med sänkt arbetsgivaravgift för unga

2025-08-15

Sven-Olov Daunfeldt och Arian Mosaddegh

1. Inledning

Arbetslösheten i Sverige är hög och ökande. Ungdomar, lågutbildade och utrikes födda har särskilt stora problem att etablera sig på arbetsmarknaden i Sverige. Bland unga (15–24 år) är arbetslösheten nästan 30 procent, endast Rumänien och Spanien har en högre ungdomsarbetslöshet i EU-27.

En förklaring till den höga arbetslösheten är att ingångslönerna är relativt höga i Sverige, vilket leder till att det blir svårt för unga, lågutbildade och utrikes födda att etablera sig på arbetsmarknaden. För att stimulera arbetskraftsefterfrågan har de politiska beslutsfattarna i Sverige tidigare valt att minska företagens arbetskraftskostnader genom att sänka arbetsgivaravgiften. Under 1980-talet infördes till exempel regionala sänkningar av arbetsgivaravgiften i Norrbotten, år 2007 sänktes arbetsgivaravgiften för unga i åldern 19–25 år i hela Sverige, och under Covid-19-pandemin genomfördes en generell sänkning av arbetsgivaravgiften.

Det har dock etablerats en föreställning att sänkta arbetsgivaravgifter är en ineffektiv åtgärd för att stimulera arbetskraftsefterfrågan. Detta grundar sig på att en rad tidigare utvärderingar har indikerat att sänkta arbetsgivaravgifter leder till relativt få jobb – och därmed ett omfattande statsfinansiellt intäktsbortfall per skapat jobb (se till exempel Bohm & Lind, 1993; Bennmarker m.fl., 2009; Egebark & Kaunitz, 2013). En förklaring till varför sänkta arbetsgivaravgifter leder till få jobb är att denna policyåtgärd snarare ökar lönerna för de för de som redan är etablerade på arbetsmarknaden (Holmlund, 1983; Gruber, 1997).

Den ovanstående bilden har dock utmanats av ny forskning – som visar att sänkta arbetsgivaravgifter kan vara en effektiv åtgärd för att öka antalet arbetade timmar i ekonomin (Saez m.fl., 2019; Ku m.fl., 2020; Daunfeldt m.fl., 2021; Elert m.fl., 2025). Och om sysselsättningseffekten av sänkta arbetsgivaravgifter har underskattats, så har följaktligen det statsfinansiella intäktsbortfallet per skapat jobb överskattats.

Syftet med detta PM är att uppskatta hur många jobb som skulle skapas om regeringen väljer att sänka arbetsgivaravgiften för unga genom att avskaffa den allmänna löneavgiften för alla arbetstagare som är i åldern 19–25 år. Detta gör vi genom att beakta att en sådan reform både påverkar sysselsättningen på den *extensiva* och den *intensiva* marginalen, det vill säga den ökar både: (i) antalet nya jobb (*extensiva* marginalen); och (ii) antalet arbetade timmar (*intensiva* marginalen).

2. Hur många jobb skapas av sänkta arbetsgivaravgifter?

Arbetsgivaravgiften sänktes den 1 juli 2007 med elva procentenheter för alla anställda som var i åldern 19–25 år. Frågan som vi försöker besvara i detta PM är vad effekten på antalet jobb skulle bli om regeringen valde att genomföra denna reform igen?

För att få fram effekten på antalet nya jobb, det vill säga effekten på den *extensiva* marginalen, använder vi oss av tidigare punktestimat från Daunfeldt m.fl. (2021). I denna studie tar författarna hänsyn till att företag fick sänkningar av arbetskraftskostnaderna som var relaterad till de totala lönekostnaderna för de unga som omfattades av reformen. De minskade arbetskraftskostnaderna frigjorde i sin tur resurser som kunde användas för ytterligare rekryteringar, både av unga och äldre personer.

För att skatta effekten på antalet jobb beräknade författarna behandlingsintensiteten för varje företag som storleken på besparingen till följd av reformen. De delade sedan in dessa företag i fem grupper utifrån denna behandlingsintensitet. Med denna variation som utgångspunkt jämförs nyanställningarna mellan grupperna för att analysera hur besparingens storlek påverkade antalet nyanställningar.

Analysen genomförs med en så kallad *difference-in-difference-in-difference*-metod¹, där effekten av reformen skattas samtidigt som underliggande skillnader mellan företagen kontrolleras för. Effekterna studeras upp till ett och ett halvt år efter reformens införande. Resultaten visar statistiskt signifikanta och positiva effekter i samtliga behandlingsgrupper, vilket innebär att alla grupper uppvisar en positiv sysselsättningseffekt efter reformen. Företag som fick den största sänkningen av arbetskraftskostnaden anställde också signifikant fler till följd av reformen jämfört med företag som fick mer marginella kostnadsbesparingar. De skattade effekterna varierar mellan 0,127 och 0,902 nya anställda per företag i respektive grupp.

Författarna beräknar därefter hur många nya jobb som reformen genererade. Detta görs genom att multiplicera den skattade effekten per företag med antalet företag i respektive grupp, vilket ger en uppskattning av antalet nyanställningar per grupp (se tabell 1). Resultatet visar att den sammanlagda effekten uppgår till 18 140² nya jobb efter reformen

¹ För en mer utförlig beskrivning av den empiriska modellen, se Daunfeldt m.fl. (2021)

² $(0,127 \times 10\,878) + (0,141 \times 10\,864) + (0,119 \times 10\,854) + (0,38 \times 10\,878) + (0,902 \times 10\,866) = 18\,140$

bland de företag som ingår i studien. Vi använder denna beräkning som en approximation för hur många nyanställningar som en motsvarande sänkning skulle generera idag.

Tabell 1. Resultat från Daunfeldt m.fl. (2021).

Grupp	Kostnadsbesparing	Sysselsättningseffekt	Antal företag	Antal nya anställda
1	124–10 205 kr	0,127	10 878	1382
2	10 217–20 310 kr	0,141	10 864	1532
3	20 323–30 812 kr	0,119	10 854	1292
4	30 824–59 634 kr	0,380	10 878	4134
5	59 647–5 391 096 kr	0,902	10 866	9801
Sammanlagt	-	0,334	54 340	18 140

Det finns ytterligare en effekt att beakta, nämligen hur reformen påverkade företagens möjlighet att öka arbetstimmarna för de som redan var anställda vid reformtidpunkten, det vill säga sysselsättningseffekten på den *intensiva* marginalen.

För att få en uppfattning över hur stor den effekten är använder vi oss av resultat som nyligen har presenterats av Elert m.fl. (2025). De analyserar också sänkningen av arbetsgivaravgiften för unga år 2007, men fokuserar både på effekterna vid den *extensiva* marginalen (nya anställningar) och den *intensiva* marginalen (ökade arbetstimmar för redan anställda). I likhet med Daunfeldt m.fl. (2021) definieras behandlingen utifrån hur stor besparingen var för företagen beroende på antalet ungdomar som de hade anställda före reformen. Företag med en besparing över medianen definierades som behandlade, medan företag under medianen utgjorde kontrollgruppen.

Med hjälp av en *difference-in-differences*-modell³ och lönestatistik från branschorganisationerna Almega, Svensk Handel och Visita skattas effekten av reformen. Resultaten visar att den genomsnittliga behandlade arbetsgivaren ökade sin personalstyrka med 1,4 heltidstjänster och 0,6 deltidstjänster efter reformen. Deltidsanställningarna motsvarade i genomsnitt en halvtidstjänst, vilket innebär att den totala ökningen av personalstyrkan uppgick till cirka 1,7 heltidstjänster⁴.

För den *intensiva* marginalen finner författarna en starkare effekt motsvarande hela 1,9 heltidstjänster. Detta resultat är intressant eftersom det visar att den största sysselsättningseffekten när arbetsgivaravgiften för unga sänktes 2007 var att befintlig personal fick möjligheten att arbeta fler timmar. Denna effekt har tidigare studier inte tagit hänsyn till, vilket lett till en underskattning av hur mycket sysselsättningen ökar när arbetsgivaravgiften för unga sänks.

³ För en mer utförlig beskrivning av den empiriska modellen, se Elert m.fl. (2025)

⁴ $1,4 + (0,6/2) = 1,7$

Om vi summerar sysselsättningseffekten på den extensiva respektive intensiva marginalen så ledde sänkningen av arbetsgivaravgiften för unga år 2007 till en genomsnittlig ökning på 3,6 heltidsekvivalenter per behandlat företag.

Med utgångspunkt i resultaten från Daunfeldt m.fl. (2021) och Elert m.fl. (2025) kan antalet nya heltidsanställningar som skapas vid en sänkning av arbetsgivaravgiften för unga i åldern 19–25 år med elva procentenheter uppskattas. Elert m.fl (2025) visar att effekten vid den intensiva marginalen är ungefär 1,12⁵ gånger så stor som effekten på den extensiva marginalen. Genom att multiplicera relationen mellan marginaleffekterna med ökningen av antalet nyanställningar som framtagits i Daunfeldt m.fl. (2021) får vi fram att den intensiva marginalen motsvarar 20 274⁶ nya heltidstjänster. Slutligen beräknar vi den totala mängden nya heltidsanställningar genom att addera intensiva och extensiva marginalen, vilket blir 38 414⁷ nya heltidsanställningar.

Sänkningen av arbetsgivaravgifter för ungdomar år 2007 ledde därmed enligt våra beräkningar till 38 414 nya heltidsanställningar.

3. Diskussion

I detta PM har vi visat att ett borttagande av den allmänna löneavgiften för alla som är mellan 19–25 år skapar omkring 38 000 nya heltidsanställningar. Beräkningen utgår från tidigare forskning inom området och tar explicit hänsyn till att en sänkning kommer att leda till att befintlig personal som är undersysselsatta får möjlighet att arbeta fler timmar

Notera att 38 000 fler heltidstjänster är en uppskattning av hur många jobb som skulle skapas om arbetsgivaravgiften för unga sänktes med cirka elva procentenheter. Uträkningen baseras på punktskattningarna i Daunfeldt m.fl. (2021) som baseras på hur många unga som var sysselsatta i företagen i Sverige vid denna tidpunkt. Sedan dess har antalet sysselsatta unga i åldern 19–25 år ökat med 48 300 personer⁸, vilket talar för att denna effekt sannolikt skulle vara än större idag.

Effekten på antalet arbetade timmar bygger på skattningar som är genomförda för företag som är verksamma inom detaljhandeln, besöksnäringen och ett urval av arbetsintensiva tjänstebranscher. Enligt dessa estimat skapades de flesta nya heltidsjobb till följd av att antalet arbetade timmar ökade för befintlig personal när arbetsgivaravgiften för unga sänks. Vi väljer att använda denna relation för att skatta den totala effekten på antalet heltidstjänster. Notera dock att denna relation kan se annorlunda ut i andra branscher, vilket innebär att resultaten bör tolkas med försiktighet eftersom effekten kan vara både större och mindre. Sannolikt är den dock något mindre i andra branscher eftersom företag i de

⁵ $1,9/1,7 = 1,12$

⁶ $1,12 * 18\,140 = 20\,274$

⁷ $18\,140 + 20\,274 = 38\,414$

⁸ SCB (2025). *Arbetskraftsundersökningarna (AKU)*. Hämtad från: [Arbetskraftsundersökningarna \(AKU\)](#)

branscher som studeras i Elert m.fl. (2025) tenderar att ha relativt många deltidsanställda jämfört med andra branscher.

Referenser

Benmarker, H., Mellander, E., & Öckert, B. (2009). Do regional payroll tax reductions boost employment? *Labour Economics*, 16(5), 480–489.

Bohm, P., & Lind, H. (1993). A quasi-experimental study of regional employment subsidies in Sweden. *Regional Science and Urban Economics*, 23(1993), 51–65.

Daunfeldt, S. O., Gidehag, A., & Rudholm, N. (2021). How Do Firms Respond to Reduced Labor Costs? Evidence from the 2007 Swedish Payroll Tax Reform. *Journal of Industry, Competition and Trade*, 21, 315–338.

Egebark, J., & Kaunitz, N. (2013). Do payroll tax cuts raise youth employment? *IFAU Working Paper* 2013:27.

Elert, N., Rudholm, N., & Seerar Westerberg, H. (2025). Employment effects of payroll tax reforms: Evidence from Swedish service industries. *Labour*, 0(1), 1–20.

Gruber, J. (1997). The incidence of payroll taxation: evidence from Chile. *Journal of Labor Economics*, 15(S3), S72–S101.

Holmlund, B. (1983). Payroll taxes and wage inflation: The Swedish experience. *The Scandinavian Journal of Economics*, 1–15.

Ku, H., Schönberg, U., & Schreiner, R. C. (2020). Do place-based tax incentives create jobs? *Journal of Public Economics*, 104105.

Saez, E., Schoefer, B., & Seim, D. (2019). Payroll Taxes, Firm Behavior, and Rent Sharing: Evidence from a Young Workers' Tax Cut in Sweden. *American Economic Review*, 109(5), 1717–1763.